

تاریخ موسیقی و هنر در نزد ایرانیان

اقوام آریایی از دیر زمان به هنر موسیقی آشنا بوده و در تهیه آلات و وسایل مختلف و تنظیم آهنگها و ترانه های زیبا نقش موثری داشتند .

الحان پرندگان و آهنگهای طبیعی مثل زمزمه جویبار و وزش باد الهام بخش در پیدایش موسیقی بوده است. و انسانها چون برای رقصهای مذهبی و رقصهای بزمی و رزمی احتیاج به عوامل محرک و مهیج داشته اند ، بهمین جهت به فکر تهیه وسایلی افتاده اند . که نظر آنها را تامین کند .

شاید بتوان گفت که صدای منظم قلب ، صدای یکنواخت تنفس و صدای پای انسان در واقع حرکت نقشی در تنظیم آهنگها و پیدایش موسیقی داشته است . موسیقی در مراسم مذهبی و زندگی اجتماعی ایرانیان سهم زیادی داشته و گاتها یکی از مهمترین ترانه های ایران باستان ، بهترین نمونه قدمت ترانه و آهنگ است . در عهد ساسانی هنر موسیقی تکامل و پیشرفت زیادی پیدا کرده و موسیقی امروز ما بدنباله موسیقی عهد ساسانی است . در آیین مزدک : موسیقی به عنوان یکی از نیروهای معنوی شناخته شده و این میرساند که موسیقی در زندگی اکثریت مردم کما بیش نفوذ داشته است .

اعراب هنر موسیقی را از ایرانیها آموخته و با ترکیب نواها ، دستگاههای جدیدی به وجود آورده اند که ریشه ایرانی دارد و بهمین جهت موسیقی عرب به گوش ما غریب نیست .

آلات موسیقی در دوره ساسانیان بسیار متنوع بوده است که نام بعضی از آنها برای آشنایی به تکامل هنر موسیقی این دوره ذکر میشود: ارغنون - رود - بربط - تاس - رباب - تنبور ..... .

ولی سازهایی که بیشتر متداول بوده عبارت است از : رباب ، عود ، چنگ ، سورنای ، ارغنون و بربط.

دوران پادشاهی خسرو پرویز عصر طلایی موسیقی ایران است . در این عصر موسیقی به نهایت درجه ترقی رسید و استادانی چون (رامین) بامشاد - نکیسا - آزاد - چنگیز - سرکش و باربد را میتوان نام برد . در دیوان منوچهری و مثنوی خسرو شیرین نظامی نام بسیاری از آوازاها و قطعات موسیقی برده شده است . آلات موسیقی عهد ساسانی و آهنگهای این دوره به وسیله اعراب در قلمرو اسلامی رواج پیدا کرده و از راه اسپانیا به اروپا رفته است . اگر به دقت بررسی نمائیم ، اکثر آلات موسیقی اروپایی ریشه ایرانی دارد